

Diumenge 21 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (Jn 6,60-69): En aquell temps, molts que fins aleshores havien seguit Jesús digueren: «Aquest llenguatge és molt dur. ¿Qui és capaç d'acceptar-lo?». Jesús, sabent que els seus deixebles murmuraven de tot això, els digué: «Això us escandalitza? Doncs, què direu quan veureu el Fill de l'home pujant on era abans? És l'Esperit qui dóna vida; la carn no serveix de res. Les paraules que jo us he dit són Esperit i són vida. Però entre vosaltres n'hi ha alguns que no creuen». Des del principi, Jesús sabia qui eren els qui no creien i qui l'havia de traïr. I afegí: «Per això us he dit que ningú no pot venir a mi si no li ho concedeix el Pare».

Des d'aquell moment, molts dels seus deixebles es van fer enrere i ja no anaven més amb Ell. Llavors Jesús digué als Dotze: «¿També vosaltres em voleu deixar?». Simó Pere li respongué: «Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna, i nosaltres creiem i sabem que tu ets el Sant de Déu».

«Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de vida eterna»

Mn. Miquel VENQUE i To
(Solsona, Lleida, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens situa a Cafarnaüm, on Jesús és seguit per molts per haver vist els seus miracles, en especial per la multiplicació espectacular dels pans. Socialment, Jesús allí té el risc de morir d'èxit, com es diu sovint; fins i tot el volen nomenar rei. És un moment clau dins la catequesi de Jesús. És el moment en el que comença a exposar amb tota claredat la dimensió sobrenatural del seu missatge. I, com que Jesús és tan bon catequista, capellà perfecte, el millor bisbe i papa, els deixa marxar, en sent pena, però Ell és fidel al seu missatge, l'èxit popular no l'encega.

Deia un gran sacerdot que al llarg de la història de l'Església han caigut persones que semblaven columnes imprescindibles: «Es van fer enrere i ja no anaven més amb Ell» (Jn 6,66). Tu i jo podem caure, “passar”, marxar, criticar, “anar a la nostra”. Amb humilitat i confiança diguem-li al bon Jesús que volem ser-li fidels avui, demà i tots els dies; que ens faci veure el poc sentit evangèlic de discutir els ensenyaments de Déu o de l'Església pel fet que “no els entenc”: «Senyor, a qui aniríem?» (Jn 6,68). Demanem més sentit sobrenatural. Només en Jesús i dins la seva Església trobem la Paraula de vida eterna: «Tu tens paraules de vida eterna» (Jn 6,68).

Com Pere, nosaltres sabem que Jesús ens parla amb llenguatge sobrenatural, llenguatge que cal sintonitzar correctament per a entrar en el seu sentit ple; en cas contrari només sentim sorolls incoherents i desagradables; cal afinar la sintonia. Com Pere, també en la nostra vida de cristians tenim moments en els que cal renovar i manifestar que estem en Jesús i que volem seguir amb Ell. Pere estimava Jesucrist, per això es queda; els altres el volien pel pa, pels “caramels”, per raons polítiques i el deixen. El secret de la fidelitat és estimar, confiar. Demanem a la Virgo fidelis que ens ajudi avui i ara a ser fidels a l'Església que tenim.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Perquè en donar-nos, com ens va donar el seu Fill, que és una Paraula seva, que no en té altra, tot ens ho va parlar i d'una vegada en aquesta sola Paraula, i no té més a dir» (Sant Joan de la Creu)
- «‘Senyor, a qui aniríem?’. També nosaltres podem i volem repetir en aquest moment la resposta de Pere, certament conscients de la nostra fragilitat humana» (Benet XVI)
- «(...) Jesús no tan sols ens dóna les paraules de la nostra pregària filial, ens dóna al mateix temps l'Esperit per qui aquestes paraules esdevenen en nosaltres ‘esperit i vida’ (Jn 6,63). Encara més, la prova i la possibilitat de la nostra pregària filial és que el Pare ‘ha enviat als nostres cors

l'Esperit del seu Fill que crida: Abbà, Pare!' (Ga 4,6) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 2.766)